

Um furðuland

Njáll Sigurðsson

Hollenskt þjóðlag

Á ferð-a - lagi 'um furð-u-land, furð-u, furð-u, furð-u, furð-u furð-u-land, á
 ferð - a - lagi 'um furð - u-land var feikn - a - margt að sjá.
 Þar sat ein frú og spann, gill - e-gann, þar sat ein frú og spann. Á
 furð-u - leg - an furð - u-rokk, furð-u, furð-u, furð-u, furð-u, furð - u-rokk, á
 furðu-leg-an furð - u-rokk sem spann af sjálf-u sér, sem spann af sjálf-u sér.

En önnur sat og sauð, gille-gauð,
 en önnur sat og sauð.
 Við furðulegan furðueld,
 furðu-furðu-furðu-furðu furðueld,
 við furðulegan furðueld
 sem brann af sjálfu sér,
 sem brann af sjálfu sér.
 Á ferðalagi um furðuland...

Þar sat einn karl við vef, gille-vef,
 þar sat einn karl við vef,
 í furðulegum furðustól,
 furðu-furðu-furðu-furðu furðostól,
 í furðulegum furðustól
 sem óf af sjálfu sér,
 sem óf af sjálfu sér.
 Á ferðalagi um furðuland...

þá kvað við kunnug rödd, gille-rödd,
 þá kvað við kunnug rödd,
 sem kallaði 'á mig: "Vaknaðu,
 vakna-vakna-vakna-vakna vaknaður,"
 sem kallaði 'á mig: "Vaknaðu,"
 og úti draumur er,
 hann endaði 'af sjálfu sér.